

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Braşov (Romunija) 11. aprila 2023 – Kazenski postopek zoper L.D.

(Zadeva C-223/23, Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Braşov

Vlagatelj izrednega pravnega sredstva

L.D.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2 PEU, člen 19(1), drugi pododstavek PEU in člen 4[(3)] PEU v povezavi z uvodnimi izjavami 2, 15 in 22 ter členom 11(4) Direktive 2006/126 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih ⁽²⁾ z vidika obveznosti države članice, da sprejme vse ustrezne in potrebne ukrepe za izboljšanje prometne varnosti v okviru prostega pretoka oseb znotraj Evropske unije ter ob uporabi Odločbe Komisije 2006/928/ES ⁽³⁾ in ob upoštevanju člena 49(1), zadnji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo pravnemu položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem obsojenec z izrednim pravnim sredstvom zahteva razveljavitev pravno močne kazenske obsodilne sodbe, s katero je bil obsojen zaradi kaznivega dejanja vožnje motornih vozil z začasno odvzetim vozniškim dovoljenjem, kar bi mu omogočilo ponovno uveljavljanje pravice do vožnje, kar pomeni svobodo gibanja po vsej Evropski uniji, pri čemer se sklicuje na uporabo načela milejšega kazenskega zakona, ki bi se po njegovem mnenju moral uporabljati v postopku v glavni stvari in ki naj bi določal krajši zastaralni rok, ki naj bi se iztekel pred zaključkom postopka, vendar naj bi bil upoštevan šele pozneje z odločbo nacionalnega ustavnega sodišča, s katero je bilo razglašeno, da je zakon o pretrganju zastaranja kazenske odgovornosti (odločba iz leta 2022) protiustaven, s sklicevanjem na opustitev ukrepanja zakonodajalca, ki zakona ni uskladal z drugo odločbo istega ustavnega sodišča, izdano štiri leta pred sprejetjem zadnje navedene odločbe (odločba iz leta 2018) – obdobje, v katerem je bila sodna praksa splošnih sodišč, oblikovana na podlagi prve odločbe, že konsolidirana, tako da se je to besedilo ohranilo v obliki prve odločbe ustavnega sodišča – s praktično posledico, da je bil zastaralni rok za vsa kazniva dejanja, za katera pred prvo odločbo ustavnega sodišča ni bila izrečena nobena pravno močna obsodba, skrajšan za polovico in da je bil zato kazenski postopek zoper [obtoženca] ustavljen?
2. Ali je treba člen 2 PEU o vrednotah pravne države in spoštovanju človekovih pravic v družbi, ki jo označuje pravičnost, in člen 4[(3)] PEU o načelu lojalnega sodelovanja med Unijo in državami članicami pri uporabi Odločbe Komisije 2006/928/ES v zvezi s prizadevanjem za zagotavljanje učinkovitosti romunskega pravosodnega sistema, ob upoštevanju člena 49[(1)], zadnji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa načelo milejšega kazenskega zakona, v zvezi s celotnim nacionalnim pravosodnim sistemom razlagati tako, da nasprotujeta pravnemu položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem obsojenec z izrednim pravnim sredstvom zahteva razveljavitev pravno močne kazenske obsodilne sodbe, s katero je bil obsojen zaradi kaznivega dejanja vožnje motornih vozil z začasno odvzetim vozniškim dovoljenjem, kar bi mu omogočilo ponovno uveljavljanje pravice do vožnje, kar pomeni svobodo gibanja po vsej Evropski uniji, pri čemer se sklicuje na uporabo načela milejšega kazenskega zakona, ki bi se po njegovem mnenju moral uporabljati v postopku v glavni stvari in ki naj bi določal krajši zastaralni rok, ki naj bi se iztekel pred zaključkom postopka, vendar naj bi bil upoštevan šele pozneje z odločbo nacionalnega ustavnega sodišča, s katero je bilo razglašeno, da je zakon o pretrganju zastaranja kazenske odgovornosti (odločba iz leta 2022) protiustaven, s sklicevanjem na opustitev ukrepanja zakonodajalca, ki zakona ni uskladal z drugo odločbo istega ustavnega sodišča, izdano štiri leta pred sprejetjem zadnje navedene odločbe (odločba iz leta 2018) – obdobje, v katerem je bila sodna praksa splošnih sodišč, oblikovana na podlagi prve odločbe, že konsolidirana, tako da se je to besedilo ohranilo v obliki prve odločbe ustavnega sodišča – s praktično posledico, da je bil zastaralni rok za vsa kazniva dejanja, za katera pred prvo odločbo ustavnega sodišča ni bila izrečena nobena pravno močna obsodba, skrajšan za polovico in da je bil zato kazenski postopek zoper [obtoženca] ustavljen?

3. V primeru pritrdilnega odgovora in le v primeru, da ni mogoče podati razlage, ki bi bila v skladu s pravom Unije, ali je treba načelo primarnosti prava Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji ali praksi, na podlagi katere so splošna nacionalna sodišča vezana na odločbe nacionalnega ustavnega sodišča in zavezujoče odločbe vrhovnega nacionalnega sodišča ter zaradi tega ne morejo, ne da bi storila disciplinsko kršitev, po uradni dolžnosti odstopiti od uporabe sodne prakse, ki izhaja iz teh odločb, tudi če ob upoštevanju sodbe Sodišča menijo, da je ta sodna praksa v nasprotju s členom 2 PEU, členom 19(1), drugi pododstavek, PEU in členom 4(3) PEU, v povezavi z uvodnimi izjavami 2, 15 in 22 ter členom 11(4) Direktive 2006/126 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih z vidika obveznosti države članice, da sprejme vse ustrezne in potrebne ukrepe za izboljšanje varnosti cestnega prometa ter ob uporabi Odločbe Komisije 2006/928/ES in ob upoštevanju člena 49(1), zadnji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kot v primeru iz postopka v glavni stvari?

⁽¹⁾ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

⁽²⁾ UL 2006, L 403, str. 18.

⁽³⁾ Odločba Komisije 2006/928/ES z dne 13. decembra 2006 o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebej določenih meril na področjih reforme pravosodja in boja proti korupciji (UL 2006, L 354, str. 56).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski gradski sad (Bolgarija) 12. aprila 2023 – Kazenski postopek zoper SS, IP, ZI, DD, HYA

(Zadeva C-229/23, HYA in drugi)

(2023/C 261/14)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Sofijski gradski sad

Obtoženci

SS, IP, ZI, DD, HYA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15(1) Direktive 2002/58⁽¹⁾ v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije v sodbi z dne 16. februarja 2023 v zadevi C-349/21⁽²⁾, in ob upoštevanju uvodne izjave 11 Direktive, člena 52(1) in člena 53 Listine ter načela enakovrednosti razlagati tako, da nacionalnemu sodišču nalaga,

- naj ne uporabi nacionalne zakonodaje (člen 121(4) ustave, člen 174(4) NPK in člen 15(2) ZSRS) in razlage člena 8(2) EKČP, kot izhaja iz sodbe ESČP v zadevi št. 70078/12, v skladu s katerima mora dovoljenje sodišča (za poslušanje, prisluškovanje in shranjevanje telekomunikacijskih sporočil brez privolitve uporabnikov) vsebovati izrecno pisno obrazložitev, in sicer ne glede na to, da je predlog, na podlagi katerega je bilo izdano dovoljenje, obrazložen, pri čemer je razlog za to, da se ju ne uporabi, da je mogoče ob navzkrižnem branju predloga in dovoljenja ugotoviti 1) iz katerih podrobnih razlogov je sodišče glede na dejanske in pravne elemente, značilne za obravnavani primer, prišlo do sklepa, da so zakonske zahteve izpolnjene, in 2) za katero osebo in katero komunikacijsko sredstvo je bilo dovoljenje sodišča izdano;